கிறிஸ்துவின் திருவருகையின் மூன்றாம் ஞாயிறு

3rd Sunday of Advent

3. søndag i advent

திருவருகைக் காலம் | Advent

Primary Bible: Danish – The Holy Bible — Danish – The Holy Bible

Generated on 2026-11-03

பழைய ஏற்பாடு (Old Testament)

Isaiah 40:1-8

Verse	Text
40:1	Trøst, ja trøst mit Folk, saa siger eders Gud,
40:2	tal Jerusalem kærligt til og raab kun til det, at nu er dets Strid til Ende, dets Skyld betalt, tvefold Straf har det faaet af HERRENS Haand for alle sine Synder.
40:3	I Ørkenen raaber en Røst: »Ban HERRENS Vej, jævn i det øde Land en Højvej for vor Gud!
40:4	Hver Dal skal højnes, hvert Bjerg, hver Høj skal sænkes, bakket Land blive fladt og Fjeldvæg til Slette.
40:5	Aabenbares skal HERRENS Herlighed, alt Kød til Hobe skal se den. Thi HERRENS Mund har talet.«
40:6	Der lyder en Røst, som siger: »Raab!« Jeg svarer: »Hvad skal jeg raabe?« »Alt Kød til Hobe er Græs, al dets Ynde som Markens Blomst;
40:7	Græsset tørres, Blomsten visner, naar HERRENS Aande blæser derpaa; visselig, Folket er Græs,
40:8	Græsset tørres, Blomsten visner, men vor Guds Ord bliver evindelig.«

திருமுகம் (Epistle)

2 Corinthians 4:5-10

Verse	Text
4:5	Thi ikke os selv prædike vi, men Kristus Jesus som Herre, os derimod som eders Tjenere for Jesu Skyld.
4:6	Thi Gud, som sagde: „Af Mørke skal Lys skinne frem," han har ladet det skinne i vore Hjerter for at bringe Kundskaben om Guds Herlighed paa Kristi Aasyn for Lyset.
4:7	Men denne Skat have vi i Lerkar, for at den overvættes Kraft maa være Guds, og ikke fra os,
4:8	vi, som trænges paa alle Maader, men ikke stænges inde, ere tvivlraadige, men ikke fortvivlede,
4:9	forfulgte, men ikke forladte, nedslagne, men ikke ihjelslagne,
4:10	altid bærende Jesu Dødelse om i Legemet, for at ogsaa Jesu Liv maa aabenbares i vort Legeme.

நற்செய்தி (Gospel)

Luke 1:67-80

Verse	Text
1:67	Og Sakarias, hans Fader, blev fyldt med den Helligaand, og han profeterede og sagde:
1:68	„Lovet være Herren, Israels Gud! thi han har besøgt og forløst sit Folk
1:69	og har oprejst os et Frelsens Horn i sin Tjener Davids Hus,
1:70	saaledes som han talte ved sine hellige Profeters Mund fra fordums Tid,
1:71	en Frelse fra vore Fjender og fra alle deres Haand, som hade os,
1:72	for at gøre Barmhjertighed imod vore Fædre og ihukomme sin hellige Pagt,
1:73	den Ed, som han svor vor Fader Abraham, at han vilde give os,
1:74	at vi, friede fra vore Fjenders Haand, skulde tjene ham uden Frygt,
1:75	i Hellighed og Retfærdighed for hans Aasyn, alle vore Dage.
1:76	Men ogsaa du, Barnlille! skal kaldes den Højestes Profet; thi du skal gaa foran for Herrens Aasyn for at berede hans Veje,
1:77	for at give hans Folk Erkendelse af Frelse ved deres Synders Forladelse,
1:78	for vor Guds inderlige Barmhjertigheds Skyld, ved hvilken Lyset fra det høje har besøgt os
1:79	for at skinne for dem, som sidde i Mørke og i Dødens Skygge, for at lede vore Fødder ind paa Fredens Vej.“
1:80	Men Barnet voksede og blev styrket i Aanden; og han var i Ørknerne indtil den Dag, da han traadte frem for Israel.